

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพชีวิต ผู้วิจัยได้จัดเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

ตอนที่ 1 จากการนำกรอบการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตทั้ง 11 ด้านนำมาใช้สนทนากลุ่ม เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มทั้ง 5 กลุ่ม คือ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มพ่อค้า กลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น ได้ตัวบ่งชี้คุณภาพชีวิตทั้งสิ้น 14 ด้าน 103 ตัวบ่งชี้เดี่ยว

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยนำเสนอค่าสถิติพื้นฐาน คือ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และนำเสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) แยกเป็นรายด้าน 14 ด้าน คือ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านอาหาร ด้านสุขภาพ ด้านเครื่องนุ่งห่ม ด้านการส่งเสริมรายได้ ด้านการศึกษา ด้านครอบครัว ด้านการคุมกำเนิด ด้านการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาจิตใจ ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณูปโภค ด้านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี และ ด้านความสะอาดกลบฝังศพส่วนบุคคล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และความหมายที่ใช้แทนค่าตัวแปรและค่าสถิติต่างๆในการนำเสนอ ดังนี้

สัญลักษณ์แทนค่าสถิติต่างๆมีดังนี้ คือ

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
S.D แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตัวบ่งชี้ซึ่งคำนวณมาจากข้อมูลดิบ ที่ รวบรวมมาได้ และใช้ในการวิจัยใน ครั้งนี้มีดังต่อไปนี้คือ

1. ด้านที่อยู่อาศัย ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้เดี่ยวทั้งหมด 17 ตัว ดังนี้ คือ
 - A1 หมายถึง การมีบ้านเป็นของตนเอง
 - A2 หมายถึง บ้านตั้งอยู่ใกล้สถานีนอนามัยหรือโรงพยาบาล

- A3 หมายถึง บ้านไม่ตั้งอยู่ไกลจากตำบลหรืออำเภอเกินไป
- A4 หมายถึง บ้านตั้งอยู่ติดถนนในหมู่บ้าน
- A5 หมายถึง ตัวบ้านมีความมั่นคง แข็งแรง และถาวร
- A6 หมายถึง บริเวณบ้าน มีรั้วรอบขอบชิด
- A7 หมายถึง บริเวณบ้านสะอาด
- A8 หมายถึง ภายในบ้านมีห้องนอนสะอาด
- A9 หมายถึง มีห้องครัวเครื่องใช้ในครัวเรือนครบและสะอาดภายในบ้าน
- A10 หมายถึง ภายในบ้าน มีพัดลม ตู้เย็น ทิว
- A11 หมายถึง มีห้องน้ำ-ห้องส้วม
- A12 หมายถึง มีน้ำดื่ม น้ำใช้เพียงพอตลอดปี
- A13 หมายถึง มีน้ำบาดาลในบ้าน
- A14 หมายถึง มีน้ำประปาในหมู่บ้าน
- A15 หมายถึง มีที่ทิ้งขยะ หรือที่เก็บขยะในหมู่บ้าน
- A16 หมายถึง มีการกำจัดน้ำเสีย
- A17 หมายถึง บริเวณบ้านมีอากาศถ่ายเทสะดวก

2. ด้านอาหาร ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้ เดียวทั้งหมด 12 ตัวคือ

- B18 หมายถึง รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ
- B19 หมายถึง รับประทานอาหารตรงเวลา
- B20 หมายถึง รับประทานอาหารครบ 5 หมู่ แบ่ง เนื้อสัตว์ ไขมัน ผัก ผลไม้ เกลือแร่ และวิตามิน
- B21 หมายถึง รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย
- B22 หมายถึง รับประทานอาหารที่มีเครื่องหมายอย. (องค์การอาหาร และยา)
- B23 หมายถึง ไม่รับประทานอาหารดิบๆสุกๆ
- B24 หมายถึง ไม่รับประทานอาหารที่มีแมลงวันตอม
- B25 หมายถึง ไม่รับประทานอาหาร ที่บูดเน่า ดำงคิน
- B26 หมายถึง ไม่ซื้อกับข้าวสำเร็จรูปมารับประทาน
- B27 หมายถึง รับประทานอาหารที่ทำเสร็จใหม่ๆ

B28 หมายถึง รับประทานผักที่ไม่ฉีดยาฆ่าแมลง

B29 หมายถึง ไม่ดื่มน้ำอัดลม

3. ด้านสุขภาพ ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้เดี่ยวทั้งหมด 10 ตัว คือ

C30 หมายถึง ออกกำลังกายทุกวัน

C31 หมายถึง ดูแลร่างกายให้อบอุ่นอยู่เสมอ

C32 หมายถึง เวลาไม่สบายหรือเจ็บป่วยไปหาหมอหรือไปอนามัย

C33 หมายถึง ไม่ซื้อยามารับประทานเอง

C34 หมายถึง ฉีดวัคซีนป้องกันโรค

C35 หมายถึง เข้ารับการอบรม ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและวิธี
ป้องกันโรคติดต่อ

C36 หมายถึง เข้ารับการตรวจเลือด

C37 หมายถึง ทำบัตรประกันสุขภาพประจำปี

C38 หมายถึง ไปตรวจเช็คสุขภาพทุกปี

C39 หมายถึง โรงพยาบาล คลินิก และอนามัยในจังหวัดมีบริการ
อย่างทั่วถึง

4. ด้านเครื่องนุ่งห่ม ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้เดี่ยวทั้งหมด 7 ตัวคือ

D40 หมายถึง ใส่เสื้อผ้าสะอาด

D41 หมายถึง ใส่เสื้อผ้าที่ช่วยทำให้ร่างกายอบอุ่น

D42 หมายถึง ใส่เสื้อผ้าที่สวยงาม

D43 หมายถึง ใส่เสื้อผ้าราคาถูก

D44 หมายถึง ใส่เสื้อผ้ามีเย็บห่อ

D45 หมายถึง ใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับเวลา และสถานที่

D46 หมายถึง สวมรองเท้าเวลาออกจากบ้าน

5. ด้านการส่งเสริมรายได้ ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้ เดี่ยวทั้งหมด 6 ตัว คือ

E47 หมายถึง ส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรให้ราคาดีขึ้น

E48 หมายถึง จัดให้มีอาชีพเสริมในหมู่บ้าน

E49 หมายถึง มีโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัด

E50 หมายถึง ส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นมีงานทำหลังฤดูการเก็บเกี่ยว

E51 หมายถึง กิจการค้าขายมีกำไรเพิ่มขึ้น

- E52 หมายถึง ลูกส่งเงินมาให้ใช้ในแต่ละเดือน
6. ด้านการศึกษา ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้ เดียวทั้งหมด 10 ตัว คือ
- F53 หมายถึง จบการศึกษาขั้นต่ำในระดับ ม. 3
- F54 หมายถึง มีความรอบรู้ในข่าวสารบ้านเมือง
- F55 หมายถึง อ่าน ออก เขียน ได้
- F56 หมายถึง ได้รับการฝึกอบรมอาชีพ
- F57 หมายถึง ได้รับการฝึกอบรม เรื่อง "ยาเสพติด" ในหมู่บ้าน
- F58 หมายถึง จบการศึกษาขั้นต่ำในระดับ ม. 6
- F59 หมายถึง มีโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ในหมู่บ้าน
- F60 หมายถึง มีการเรียนหลักสูตรระยะสั้นทางด้านอาชีพ เช่น
ช่างยนต์ ช่างเสริมสวย เป็นต้น
- F61 หมายถึง มีสถานศึกษาเปิดสอนระดับปริญญาตรีประจำจังหวัด
- F62 หมายถึง มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน
7. ด้านครอบครัว ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้ เดียว ทั้งหมด 7 ตัว คือ
- G63 หมายถึง หัวหน้าครอบครัวดีไม่ดื่มเหล้า ไม่เล่นการพนัน
- G64 หมายถึง ครอบครัวไม่หย่าร้าง
- G65 หมายถึง ครอบครัวไม่มีปัญหา ไม่ทะเลาะเบาะแว้ง
- G66 หมายถึง สมาชิกในครอบครัวพ่อแม่ ลูกอยู่ด้วยกันพร้อมหน้ากัน
- G67 หมายถึง ลูกๆ มีงานทำ
- G68 หมายถึง ลูกๆ มีความรักใคร่สามัคคีกัน
- G69 หมายถึง ครอบครัวไม่เป็นหนี้เป็นสิน
8. ด้านการคุมกำเนิด ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้ เดียวทั้งหมด 4 ตัว คือ
- H70 หมายถึง มีลูก 2 คน
- H71 หมายถึง มีการวางแผนครอบครัว
- H72 หมายถึง มีการทำหมัน
- H73 หมายถึง กินยาคุมกำเนิด หรือฉีดยาคุมกำเนิด
9. ด้านการพัฒนาท้องถิ่น ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้ เดียวทั้งหมด จำนวน 3 ตัว คือ
- I74 หมายถึง ช่วยกันรักษาความสะอาดในหมู่บ้าน

175. หมายถึง ช่วยเหลือกันเมื่อ มีการพัฒนาในหมู่บ้าน เช่น ทำถนน
หรือมีงานประเพณีประจำหมู่บ้าน
- 176 หมายถึง มีการจัดตั้งกลุ่มฝึกอาชีพในหมู่บ้าน
10. ด้านการพัฒนาจิตใจ ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้ เดียวทั้งหมด 12 ตัว คือ
- J77 หมายถึง ไปทำบุญที่วัด
- J78 หมายถึง มีความเมตตา กรุณา
- J79 หมายถึง มีความสุภาพ อ่อนโยน
- J80 หมายถึง มีความขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด
- J81 หมายถึง ไม่ใช่จ่ายเงินทองเกินฐานะ
- J82 หมายถึง มีความรับผิดชอบในงาน
- J83 หมายถึง พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่
- J84 หมายถึง ไม่เสพยาเสพติด
- J85 หมายถึง ไม่ดื่มเหล้า
- J86 หมายถึง ไม่สูบบุหรี่
- J87 หมายถึง ไม่เล่นไพ่
- J88 หมายถึง ไม่เล่นหวย
11. ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้เดียวทั้งหมด 5 ตัวคือ
- K89 หมายถึง รถไม่ติด
- K90 หมายถึง น้ำไม่เน่า
- K91 หมายถึง ไม่มีฝุ่นละอองในอากาศ
- K92 หมายถึง ไม่มีกลิ่นเน่าเหม็น
- K93 หมายถึง ไม่มีการจี้ ปล้น ฆ่า ชิงทรัพย์
12. ด้านสาธารณูปโภค ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้เดียวทั้งหมด 5 ตัวคือ
- L94 หมายถึง มีถนนลาดยาง
- L95 หมายถึง มีโทรศัพท์ในหมู่บ้าน
- L96 หมายถึง มีไฟฟ้า
- L97 หมายถึง มีคลองส่งน้ำชลประทาน
- L98 หมายถึง มีบริการทางไปรษณีย์ อย่างสะดวก และรวดเร็ว

13. ด้านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้ได้ทั้งหมด 3 ตัวคือ

M99 หมายถึง เป็นปากเป็นเสียงแทนชาวบ้าน

M100 หมายถึง ช่วยเหลือชาวบ้านเวลา มี เรื่องเดือดร้อน

M101 หมายถึง ช่วยเหลือเวลาว่างงานเทศกาลประจำหมู่บ้าน

14. ด้านความสะอาดกลบคายส่วนบุคคล ในด้านนี้มีตัวบ่งชี้ได้ทั้งหมด 2 ตัวคือ

N102 หมายถึง การมีรถยนต์ส่วนตัว

N103 หมายถึง การมีโทรศัพท์มือถือส่วนตัว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 จากการนำกรอบการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต 11 ด้านนำมาใช้สนทนากลุ่ม เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มทั้ง 5 กลุ่ม คือ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มพ่อค้า กลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น ได้ตัวบ่งชี้คุณภาพชีวิตทั้งสิ้น 14 ด้าน 103 ตัวบ่งชี้เดี่ยว

ในการใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม เพื่อให้รู้ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับ “ความเป็นอยู่ที่ดี(คุณภาพชีวิต) ของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ดประกอบไปด้วยอะไรบ้าง” นั้น การสนทนากลุ่มแยกคุณลักษณะกลุ่มเป็น 5 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 กลุ่มเกษตรกร จำนวน 6 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มแม่บ้าน จำนวน 7 คน กลุ่มที่ 3 กลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัด จำนวน 7 คน กลุ่มที่ 4 กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 7 คน กลุ่มที่ 5 กลุ่มพ่อค้า จำนวน 6 คน ผลการสนทนากลุ่มในแต่ละกลุ่มทั้ง 5กลุ่ม ได้รายละเอียด เกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดี(คุณภาพชีวิต) ของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ดประกอบไปด้วยด้านต่างๆ ดังนี้

1. กลุ่มแม่บ้าน สมาชิกในกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันในด้านเกี่ยวกับ ด้านการส่งเสริมรายได้ ด้านอาหาร ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านยานพาหนะ ด้านการพัฒนาท้องถิ่น ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม ด้านการคุมกำเนิด ด้านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี

2. กลุ่มเกษตรกร สมาชิกในกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องเกี่ยวกับ ด้านการส่งเสริมรายได้ ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านอาหาร ด้านที่อยู่อาศัย ด้านเครื่องนุ่งห่ม ด้านสาธารณูปโภค

3. กลุ่มพ่อค้า สมาชิกในกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันในด้านเกี่ยวกับ ด้านการพัฒนาจิตใจ ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านครอบครัว ด้านการส่งเสริมรายได้ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม ด้านอาหาร

4. กลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาจังหวัด สมาชิกในกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันในด้านเกี่ยวกับ ด้านอาหาร ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านการส่งเสริมรายได้ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านเครื่องนุ่งห่ม ด้านยานพาหนะ ด้านการพัฒนาจิตใจ ด้านสาธารณูปโภค

5. กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกในกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันในด้านเกี่ยวกับ ด้านอาหาร ด้านสุขภาพ ด้านรายได้ ด้านการศึกษา ด้านครอบครัว ด้านที่อยู่อาศัย ด้านเครื่องนุ่งห่ม ด้านสาธารณูปโภค

นำข้อมูลที่ได้จากสมาชิกทั้ง 5กลุ่ม มาสังเคราะห์ความเห็นพร้อม ได้ตัวบ่งชี้คุณภาพชีวิตทั้งหมด 14 ด้าน 103 ตัวบ่งชี้เดี่ยวดังนี้

1. ด้านที่อยู่อาศัย ได้แก่ มีบ้านเป็นของตัวเอง บ้านตั้งอยู่ใกล้สถานอนามัย หรือโรงพยาบาล บ้านไม่ตั้งอยู่ไกลจากตำบลหรืออำเภอเกินไป บ้านตั้งอยู่ติดถนนในหมู่บ้าน ตัวบ้านมีความมั่นคง แข็งแรงและถาวร บริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบชิด บริเวณบ้านสะอาด มีห้องนอนที่สะอาด มีห้องครัว เครื่องใช้ในครัวเรือนครบและสะอาด มีพัดลม ตู้เย็น ทีวี มีห้องน้ำ-ห้องส้วม มีน้ำดื่ม-น้ำใช้เพียงพอตลอดปี มีน้ำบาดาลในบ้าน มีน้ำประปาในหมู่บ้าน มีที่ทิ้งขยะหรือที่เก็บขยะในหมู่บ้าน มีการกำจัดน้ำเสีย บริเวณบ้านมีอากาศถ่ายเทสะดวก
2. ด้านอาหาร ประกอบด้วย รับประทานอาหารครบ 3มื้อ รับประทานอาหารตรงเวลา รับประทานอาหารครบ 5หมู่(แป้ง เนื้อสัตว์ ไขมัน ผัก ผลไม้ เกลือแร่และวิตามิน) รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย รับประทานอาหารที่มีเครื่องหมายอ.ย.(องค์การอาหารและยา) ไม่รับประทานอาหารดิบๆสุกๆ ไม่รับประทานอาหารที่มีแมลงวันตอม ไม่รับประทานอาหารที่บูดเน่า ค้างคิน รับประทานอาหารที่ทำเสร็จใหม่ๆ ไม่ซื้อกับข้าวสำเร็จรูปมารับประทาน และรับประทานผักที่ไม่ฉีดยาฆ่าแมลง
3. ด้านเครื่องนุ่งห่ม สะอาด ให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย สวยงาม ราคาถูก มียี่ห้อ และเหมาะสมกับเวลา และสถานที่
4. ด้านสุขภาพ ออกกำลังกายทุกวัน ดูแลร่างกายให้อบอุ่นอยู่เสมอ เจ็บป่วยไม่สบายไปหาหมอหรืออนามัย ไม่ซื้อยามารับประทานเอง ฉีดวัคซีนป้องกันโรค เข้ารับฟังการอบรมความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย และวิธีป้องกันโรคติดต่อ เข้ารับการตรวจเลือด ทำบัตรประกันสุขภาพประจำปี ไปตรวจเช็คสุขภาพทุกปี และมีสถานบริการโรงพยาบาลและอนามัยให้บริการอย่างทั่วถึง
5. ด้านการส่งเสริมรายได้ ส่งเสริม ผลผลิตทางการเกษตรราคาดีขึ้น มีอาชีพเสริมในหมู่บ้าน มีโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัด คนในท้องถิ่นมีงานทำหลังฤดูการเก็บเกี่ยว กิจการค้าขายมีกำไรเพิ่มขึ้น และมีรายได้จากลูกส่งมาให้ใช้ในแต่ละเดือน
6. ด้านการศึกษา จบการศึกษาชั้นต่ำในระดับม.3 จบการศึกษาชั้นต่ำในระดับม.6 มีความรอบรู้ในข่าวสารบ้านเมือง อ่าน ออก เขียนได้ ได้รับการฝึกอบรมอาชีพ ได้รับการ

อบรมเรื่อง "ยาเสพติด" ในหมู่บ้าน มีโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ในหมู่บ้าน มีการเรียนหลักสูตรระยะสั้นทางด้านอาชีพ เช่น ช่างยนต์ ช่างเสริมสวย เป็นต้น มีสถานศึกษาเปิดสอนในระดับปริญญาตรีประจำจังหวัด และมีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน

7. ด้านครอบครัว หัวหน้าครอบครัวดี ไม่ดื่มสุรา ไม่เล่นการพนัน ครอบครัวไม่แตกแยก ครอบครัวไม่มีปัญหา ทะเลาะเบาะแว้ง สมาชิกในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก อยู่พร้อมหน้ากัน ลูกๆมีงานทำ ลูกๆมีความรักใคร่สามัคคีกัน และครอบครัวไม่เป็นหนี้เป็นสิน

8. ด้านการพัฒนาจิตใจ ไปทำบุญที่วัด มีความเมตตากรุณา อ่อนโยน มีความขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด ไม่ใช้จ่ายเงินทองเกินฐานะ มีความรับผิดชอบ พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ไม่ติดยาเสพติด ไม่ดื่มเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ไม่เล่น ไพ่ และไม่เล่นหวย

9. ด้านการคุมกำเนิด มีลูก 2 คน มีการวางแผนครอบครัว ทำหมัน และกินยาหรือฉีดยาคุมกำเนิด

10. ด้านการพัฒนาท้องถิ่น ช่วยกันรักษาความสะอาดในหมู่บ้าน ช่วยเหลือกันเวลามีการพัฒนาในหมู่บ้านเช่น ทำถนน หรือมีงานประเพณีประจำหมู่บ้าน และมีการตั้งกลุ่มฝึกอาชีพในหมู่บ้าน

11. ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย รถไม่ติด ไม่มีฝุ่นละอองในอากาศ น้ำไม่เน่า ไม่มีกลิ่นเน่าเหม็น และไม่มีการจี้ ปล้น ฆ่า ชิงทรัพย์

12. ด้านสาธารณูปโภค มีถนนลาดยาง มีโทรศัพท์ในหมู่บ้าน มีไฟฟ้า มีคลองส่งน้ำชลประทาน และมีบริการไปรษณีย์สะดวกรวดเร็ว

13. ด้านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี คือ การเป็นปากเป็นเสียงแทนชาวบ้าน ช่วยเหลือชาวบ้านเวลามีเรื่องเดือดร้อน และช่วยเหลือเวลามีงานเทศกาลประจำหมู่บ้าน

14. ด้านความสะอาดของส่วนบุคคล ได้แก่ การมีรถยนต์ส่วนตัว และการมีโทรศัพท์มือถือส่วนตัว

จากรายละเอียดที่กล่าวมาทั้ง 14 ด้านในญ่ำนั้น มีสมาชิกบางกลุ่มที่มีความเห็นสอดคล้องกัน และมีสมาชิกบางกลุ่มที่มีความเห็นแตกต่างกันไป ดังนี้

1. ในด้านอาหาร ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ และด้านการส่งเสริมรายได้ สมาชิกทั้ง 5 กลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกัน

2. ในด้านที่อยู่อาศัย มีสมาชิกเพียง 4 กลุ่มเท่านั้นที่มีความเห็นสอดคล้องกัน ส่วนสมาชิกในกลุ่มพ่อค้า ไม่ได้ กล่าวถึงในด้านนี้

3. ในด้านเครื่องนุ่งห่ม มีสมาชิกเพียง 3กลุ่มที่มีความเห็นสอดคล้องกัน คือ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น ส่วนกลุ่มแม่บ้าน และกลุ่มพ่อค้า ไม่ได้กล่าวถึงในด้านนี้

4. ในด้านสาธารณูปโภค มีสมาชิกเพียง 3กลุ่ม ที่มีความเห็นสอดคล้องกันคือ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น ส่วนกลุ่มแม่บ้าน และกลุ่มพ่อค้า ไม่ได้กล่าวถึงในด้านนี้

5. ในด้านครอบครัว มีสมาชิกเพียง3กลุ่ม ที่มีความเห็นสอดคล้องกันคือ กลุ่ม แม่บ้าน กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น กลุ่มพ่อค้า ส่วนกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัด ไม่ได้กล่าวถึงในด้านนี้

6. ในด้านการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการคุมกำเนิด ด้านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี มีสมาชิกเพียงกลุ่มเดียวที่มีความเห็นในด้านนี้ คือ กลุ่มแม่บ้าน ส่วนสมาชิกอีก 4 กลุ่ม ไม่ได้กล่าวถึงในด้านนี้

7. ในด้านการพัฒนาจิตใจ มีสมาชิกเพียง 2 กลุ่มที่มีความเห็นสอดคล้องกัน คือ สมาชิกในกลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มพ่อค้า ส่วนสมาชิกอีก 3กลุ่ม ไม่ได้กล่าวถึงในด้านนี้

8. ในด้านสภาพสิ่งแวดล้อม มีสมาชิกเพียงกลุ่มเดียวที่มีความเห็นในด้านนี้ คือ กลุ่มพ่อค้า ส่วนสมาชิกอีก 4 กลุ่มไม่ได้กล่าวถึงในด้านนี้

9. ในด้านความสะอาดกสบายส่วนบุคคล มีสมาชิกเพียง 3กลุ่ม ที่มีความเห็นสอดคล้องกันคือ กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัด กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น ส่วนกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มพ่อค้า ไม่ได้กล่าวถึงในด้านนี้

ในการจัดเรียงลำดับความสำคัญของด้านต่างๆทั้ง 14 ด้านนั้น สมาชิกทั้ง 5กลุ่ม ได้มองเห็นความสำคัญในแต่ละด้านแตกต่างกันไป ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงเพียง 5 อันดับแรกเท่านั้น ดังนี้

อันดับที่ 1

กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มแม่บ้านได้มองเห็นความสำคัญ ในด้านการส่งเสริมรายได้
กลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น ได้มองเห็นความสำคัญ ในด้านอาหาร

กลุ่มพ่อค้า ได้มองเห็นความสำคัญ ในด้านการพัฒนาจิตใจ

อันดับที่ 2

กลุ่มเกษตรกร กลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัด กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น และกลุ่มพ่อค้า ได้มองเห็นความสำคัญ ในด้านการสุขภาพ

กลุ่มแม่บ้าน ได้มองเห็นความสำคัญ ในด้านอาหาร

อันดับที่ 3

กลุ่มเกษตรกร กลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มพ่อค้า ได้มองเห็นความสำคัญ ในด้านการศึกษา

กลุ่มแม่บ้าน และกลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น ได้มองเห็นความสำคัญ ในด้านสุขภาพ และด้านการส่งเสริมรายได้ ตามลำดับ

อันดับที่ 4

กลุ่มแม่บ้าน และกลุ่มพ่อค้า ได้มองเห็นความสำคัญ ในด้านครอบครัว

กลุ่มเกษตรกร กลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น ได้มองเห็นความสำคัญ ในด้านอาหาร ด้านการส่งเสริมรายได้ และด้านการศึกษา ตามลำดับ

อันดับที่ 5

กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัด ได้มองเห็นความสำคัญ ในด้านที่อยู่อาศัย

กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น และกลุ่มพ่อค้า ได้มองเห็นความสำคัญ ในด้านการศึกษา ด้านครอบครัว และในด้านการส่งเสริมรายได้ ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยนำเสนอค่าสถิติพื้นฐาน คือ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจแยกเป็นรายด้าน 14 ด้าน ดังนี้

2.1 สถานภาพส่วนตัว ของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำเสนอ ในด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ตารางที่ 6 ค่าจำนวน ร้อยละ สถานภาพส่วนตัว

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน (N=400)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	187	46.8
หญิง	213	53.3
2. อายุ		
อายุระหว่าง 20 -30ปี	125	31.3
อายุระหว่าง 31-40ปี	111	27.7
อายุระหว่าง 41-50ปี	87	21.8
อายุ 51 - 60 ปี	77	19.3
3. ระดับการศึกษา		
จบการศึกษาชั้นป. 4	182	45.5
จบการศึกษาชั้นป. 6	91	22.8
จบการศึกษาสูงกว่าระดับอนุปริญา / ปวส.	63	15.8
จบการศึกษาชั้นม. 6	33	8.3
จบการศึกษาชั้นม.3	24	6.0
จบการศึกษาชั้นอนุปริญา/ปวส.	6	1.5
จบการศึกษาระดับชั้นมศ. 5	1	.3
4. อาชีพ		
เกษตรกร	207	51.7
รับราชการ	67	16.7
ค้าขาย	60	15.0

ตารางที่ 6 ค่าจำนวน ร้อยละ สถานภาพส่วนตัว(ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน(N=400)	ร้อยละ
รับจ้าง	41	10.2
ทำธุรกิจส่วนตัว	25	6.3

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาใน ด้านเพศ พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะเป็นเพศหญิง จำนวน 213 คน (ร้อยละ 53.3) รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 187 คน (ร้อยละ 46.8)) ในด้านอายุ มีอายุอยู่ระหว่าง 20-30ปี จำนวน 125 คน(ร้อยละ31.3) รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40ปี จำนวน 111 คน (ร้อยละ 27.7) อายุระหว่าง 41-50ปี จำนวน 87คน(ร้อยละ 21.8) และอายุระหว่าง 51-60ปี จำนวน 77คน (ร้อยละ 19.3) ในด้านการศึกษา จบการศึกษาในระดับชั้นป. 4 จำนวน 182 คน(ร้อยละ 45.5) รองลงมา จบการศึกษาในระดับชั้นป.6 จำนวน 91 คน(ร้อยละ 22.8) จบการศึกษาสูงกว่าระดับอนุปริญาตรี /ปวส. จำนวน 63คน(ร้อยละ15.8) จบการศึกษาในระดับชั้นม.6 /ปวช.จำนวน 33คน(ร้อยละ8.3) จบการศึกษาในระดับชั้นม.3 จำนวน 24 คน(ร้อยละ 6) จบการศึกษาในระดับชั้นอนุปริญาตรี/ปวส. จำนวน 6 คน(ร้อยละ 1.5) และจบการศึกษาในระดับชั้นม.ศ 5 จำนวน 1 คน(ร้อยละ .3) และ ในด้านอาชีพ อาชีพเกษตรกร จำนวน 207 คน(ร้อยละ51.7) รองลงมา อาชีพรับราชการ จำนวน 67 คน(ร้อยละ 16.7) อาชีพค้าขาย จำนวน 60 คน(ร้อยละ 15) อาชีพรับจ้าง จำนวน 41คน(ร้อยละ10.2) และทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 25 คน(ร้อยละ 6.3)

จากที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างในด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ อาชีพ เมื่อเทียบกับรายงานสถิติจังหวัดร้อยเอ็ด (2538) พบว่าประชากรส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง จำนวน 363,516คน และเป็นเพศชาย จำนวน 360,693คน มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 287,008คน จบการศึกษาในระดับชั้นป. 4 จำนวน 366,534 คน และทำอาชีพเกษตรกร จำนวน 640,360 คน จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างนี้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรในจังหวัดร้อยเอ็ด

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้คุณภาพชีวิตของกลุ่มประชากรในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยนำเสนอแยกเป็นรายด้านดังนี้

2.2.1 ด้านที่อยู่อาศัย ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดียว 17 ตัว ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 7 ค่าจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านที่อยู่อาศัย

ตัวแปร	จำนวน (N=400)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D
1. มีห้องน้ำ-ห้องส้วม	399	99.8	1.00	.14
2. มีห้องนอนสะอาด	397	99.3	.99	.09
3. มีห้องครัวเครื่องใช้ในครัวครบเรือนครบ และ สะอาด	395	98.8	.99	.11
4. บริเวณบ้านสะอาด	394	98.5	.99	.12
5. ตัวบ้านมีความมั่นคงแข็งแรง ถาวร	394	98.5	.99	.12
6. มีอากาศถ่ายเทสะดวก	394	98.5	.99	.12
7. มีน้ำดื่มน้ำใช้เพียงพอตลอดปี	392	98.0	.98	.14
8. เป็นบ้านของตนเอง ไม่เป็นบ้านเช่า	391	97.8	.98	.17
9. มีพัดลม ตู้เย็น ทีวี	387	96.8	.97	.18
10. ไม่ตั้งอยู่ใกล้ ตำบล หรืออำเภอเกินไป	383	95.8	.96	.20
11. ตั้งอยู่ติดถนนในหมู่บ้าน	381	95.3	.95	.21
12. บริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบชิด	376	94.0	.94	.24
13. มีน้ำประปาในหมู่บ้าน	366	91.5	.92	.28
14. มีที่ทิ้งขยะ หรือที่เก็บขยะในหมู่บ้าน	350	87.5	.88	.33
15. ตั้งอยู่ใกล้สถานีอนามัย หรือโรงพยาบาล	342	85.6	.87	.36
16. มีการกำจัดน้ำเสีย	335	83.8	.84	.37
17. มีน้ำบาดาลในบ้าน	319	79.8	.80	.40

จากตารางที่ 7 ในด้านที่อยู่อาศัย โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่มีความเห็นในเรื่อง การมีห้องน้ำ-ห้องส้วม คิดเป็น .98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .14 มีห้องนอนสะอาด โดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .09 มีห้องครัว เครื่องใช้ในครัวเรือนครบ และสะอาด โดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .11 บริเวณบ้านสะอาด โดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .12 ตัวบ้านมีความมั่นคงแข็งแรง ทาวร โดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .12 มีอากาศถ่ายเทสะดวก โดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .12 มีน้ำดื่มน้ำใช้เพียงพอตลอดปีโดยเฉลี่ยคิดเป็น .98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .14 เป็นบ้านของตนเองไม่เป็นบ้านเช่า โดยเฉลี่ยคิดเป็น .98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .17 มีพัดลม ตู้เย็น ทีวี โดยเฉลี่ยคิดเป็น .97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .18 ส่วนในอันดับที่ 10-17 เป็นเรื่องที่อยู่รอบๆตัว เช่น ไม่ตั้งอยู่ไกลจากตำบล หรืออำเภอเกินไป โดยเฉลี่ยคิดเป็น .96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .20 ตั้งอยู่ติดถนนในหมู่บ้าน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .21 บริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบชิด โดยเฉลี่ยคิดเป็น .94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .24 มีน้ำประปาในหมู่บ้านโดยเฉลี่ยคิดเป็น .92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .28 มีที่ทิ้งขยะ หรือที่เก็บขยะในหมู่บ้าน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .33 ตั้งอยู่ใกล้สถานอนามัย หรือโรงพยาบาล โดยเฉลี่ยคิดเป็น .86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .36 มีการกำจัดน้ำเสียโดยเฉลี่ยคิดเป็น .84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .37 และมีน้ำบาดาลในบ้าน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน.40

นำตัวบ่งชี้เดียวในด้านที่อยู่อาศัยจำนวน 17 ตัว นำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดี่ยวในด้านที่อยู่อาศัย

	Factor 1	Factor 2	Factor 3	Factor 4	Factor 5
A007	<u>.73894</u>	-.19244	-.17419	-.08495	-.14571
A005	<u>.66811</u>	-.16939	-.13199	-.12144	-.03476
A001	<u>.64749</u>	.34450	.15138	.19897	.14746
A009	<u>.60323</u>	-.34236	-.00549	.07158	-.15109
A006	<u>.57971</u>	.12232	-.24969	-.03540	.22985
A010	.34241	-.19948	.18115	.27080	.14460
A011	.23766	<u>-.81460</u>	.02811	-.01557	.03604
A008	.07555	<u>-.70136</u>	-.00420	-.07082	.04347
A017	-.13340	<u>-.60166</u>	-.02267	.03676	.27649
A016	.10424	.02413	<u>-.78071</u>	-.05699	.17899
A015	.17621	.05468	<u>-.72754</u>	-.05092	.19654
A013	-.06475	-.10985	<u>-.60119</u>	.29003	-.30226
A004	-.01215	.00958	.14092	<u>.76065</u>	-.03690
A002	-.03605	.07816	-.26612	<u>.68624</u>	.04261
A014	-.02574	-.01349	-.06708	-.08175	<u>.80447</u>
A012	-.02751	-.28439	-.08582	.15839	<u>.60208</u>
A003	.15009	-.02772	.06820	.12700	-.07428

จากตารางที่ 8 เมื่อนำค่าเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดี่ยวด้านที่อยู่อาศัยไปพิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะได้องค์ประกอบในด้านนี้ จำนวน 5 องค์ประกอบ ซึ่งจะถือว่าองค์ประกอบทั้ง 5 นี้ เป็นตัวบ่งชี้รวม ในด้านที่อยู่อาศัย รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 9 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "ลักษณะที่อยู่อาศัย"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. บริเวณบ้านสะอาด	.74
2. ตัวบ้านมีความมั่นคงแข็งแรง	.67
3. เป็นบ้านของตัวเอง (ไม่เป็นบ้านเช่า)	.65
4. มีห้องครัว เครื่องใช้ในครัวเรือนครบ และสะอาด	.60
5. บริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบชิด	.58
ค่าไอ겐	3.78
% ความแปรปรวน	22.2

จากตารางที่ 9 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "ลักษณะที่อยู่อาศัย" ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้เดี่ยว จำนวน 5 ตัว ได้แก่ บริเวณบ้านสะอาด ตัวบ้านมีความมั่นคง แข็งแรง และถาวร เป็นบ้านของตนเอง(ไม่เป็นบ้านเช่า) มีห้องครัว เครื่องใช้ ในครัวเรือนครบและสะอาด บริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบชิด ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่าไอ겐เท่ากับ 3.78 และมีค่าความแปรปรวนร่วม คิดเป็นร้อยละ 22.2 ของความแปรปรวนทั้งหมด

ตารางที่ 10 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 "สุขลักษณะด้านอนามัย"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. มีห้องน้ำ - ห้องส้วม	-81
2. มีห้องนอนสะอาด	-70
3. มีอากาศถ่ายเทสะดวก	-60
ค่าไอ겐	1.69
% ความแปรปรวน	10.0

จากตารางที่ 10 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 "สุขลักษณะด้านอนามัย" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยว จำนวน 3 ตัว ได้แก่ มีห้องน้ำ-ห้องส้วม มีห้องนอนสะอาด มีอากาศถ่ายเทสะดวก ตัวบ่งชี้รวมนี้ ค่าไอ겐 เท่ากับ 1.69 ค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 10.0 ของความแปรปรวนทั้งหมด

ตารางที่ 11 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 3 "สุขลักษณะด้านความสะอาด"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. มีการกำจัดน้ำเสีย	-78
2. มีที่ทิ้งขยะ หรือที่เก็บขยะในหมู่บ้าน	-73
3. มีน้ำบาดาลในบ้าน	-60
ค่าไอเคน	1.51
% ความแปรปรวน	8.9

จากตารางที่ 11 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 3 "สุขลักษณะด้านความสะอาด" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยว จำนวน 3 ตัว ได้แก่ มีการกำจัดน้ำเสีย มีที่ทิ้งขยะ หรือที่เก็บขยะในหมู่บ้าน มีน้ำบาดาลในบ้าน ตัวบ่งชี้รวมตัวนี้มีค่าไอเคน เท่ากับ 1.51 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 8.9 ของความแปรปรวนทั้งหมด

ตารางที่ 12 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 4 "สถานที่ตั้งของบ้าน"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. ตั้งอยู่ใกล้สถานเอนามัย หรือโรงพยาบาล	.79
2. ตั้งอยู่ติดถนนในหมู่บ้าน	.69
ค่าไอเคน	1.22
% ความแปรปรวน	7.2

จากตารางที่ 12 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 4 "สถานที่ตั้งของบ้าน" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยว จำนวน 2 ตัว ได้แก่ ตั้งอยู่ใกล้สถานเอนามัย หรือโรงพยาบาล ตั้งอยู่ติดถนนในหมู่บ้าน ตัวบ่งชี้รวมตัวนี้มีค่าไอเคน เท่ากับ 1.22 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 7.2 ของความแปรปรวนทั้งหมด

ตารางที่ 13 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 5 " การบริการน้ำดื่ม-น้ำใช้ "

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. มีน้ำประปาในหมู่บ้าน	.80
2. มีน้ำดื่ม-น้ำใช้เพียงพอตลอดปี	.60
ค่าไอเกน	1.11
% ความแปรปรวน	6.5

จากตารางที่ 13 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 5 "การบริการน้ำดื่ม-น้ำใช้" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 2 ตัว ได้แก่ มีน้ำประปาในหมู่บ้าน มีน้ำดื่ม-น้ำใช้เพียงพอตลอดปี ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.11 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 6.5 ของค่าความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น ได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านที่อยู่อาศัย จำนวน 5 ตัว คือ ลักษณะที่อยู่อาศัย สุขลักษณะด้านอนามัย สุขลักษณะด้านความสะอาด สถานที่ตั้งของบ้าน และการบริการน้ำดื่ม-น้ำใช้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 ถึงตัวที่ 5 เป็น house1 house2 house3 house4 house5 ตามลำดับนำมาเขียนเป็นนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{house1} = .74 Z_{A7} + .67 Z_{A5} + .65 Z_{A1} + .60 Z_{A8} + .58 Z_{A6}$$

$$\text{house2} = -.81 Z_{A11} - .70 Z_{A8} - .60 Z_{A17}$$

$$\text{house3} = -.78 Z_{A16} - .73 Z_{A15} - .60 Z_{A13}$$

$$\text{house4} = .76 Z_{A4} + .69 Z_{A2}$$

$$\text{house5} = .80 Z_{A14} + .60 Z_{A12}$$

2.2.2 ด้านอาหาร ประกอบด้วยตัวแปร 12 ตัว ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

2.2.2 ด้านอาหาร ประกอบด้วยตัวแปร 12 ตัว ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 14 ค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านอาหาร

ตัวแปร	จำนวน (N=400)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D
1. รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	396	99.0	.99	.10
2. รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ	387	96.8	.97	.18
3. รับประทานอาหารที่ทำเสร็จใหม่ๆ	387	96.8	.97	.18
4. รับประทานอาหารครบ 5 หมู่ แป้ง เนื้อสัตว์ ไขมัน ผักผลไม้ เกลือแร่ และวิตามิน	378	94.5	.95	.23
5. รับประทานอาหารที่มีเครื่องหมาย อ.ย. (องค์การอาหาร และยา)	378	94.5	.95	.23
6. รับประทานอาหารตรงเวลา	377	94.3	.94	.23
7. ไม่รับประทานอาหารที่มีแมลงวันตอม	375	93.8	.94	.24
8. ไม่รับประทานอาหาร ที่บูดเน่า ค้างคิน	375	93.8	.94	.24
9. รับประทานอาหารที่ไม่จัดยามาแมลง	372	93.0	.93	.26
10. ไม่รับประทานอาหารดิบๆสุกๆ	330	82.5	.83	.38
11. ไม่ซื้อกับข้าวสำเร็จรูปมารับประทาน	323	80.8	.81	.40
12. ไม่ดื่มน้ำอัดลม	289	72.3	.72	.45

จากตารางที่ 14 ในด้านอาหาร โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่มีความเห็น ในเรื่อง การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย คิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .10 รองลงมา รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ โดยเฉลี่ยคิดเป็น .97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .18 รับประทานอาหารที่ทำเสร็จใหม่ๆโดยเฉลี่ยคิดเป็น .97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .18 รับประทานอาหารครบ 5 หมู่ แป้ง เนื้อสัตว์ ไขมัน ผักผลไม้ เกลือแร่ และวิตามิน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .23 รับประทานอาหารที่มีเครื่องหมาย อ.ย.(องค์การอาหารและยา) โดยเฉลี่ยคิดเป็น .95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .23 รับประทานอาหารตรงเวลา โดยเฉลี่ยคิดเป็น .94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .23 ไม่รับประทานอาหารที่มีแมลงวันตอม โดยเฉลี่ยคิดเป็น .94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .24 ไม่รับประทานอาหารที่บูดเน่า ค้างคิน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .94

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .24 รับประทานผักที่ไม่ฉีดยาฆ่าแมลง โดยเฉลี่ยคิดเป็น .93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .26 ไม่รับประทานอาหารดิบๆสุกๆ โดยเฉลี่ยคิดเป็น .83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .38 ไม่ซื้อข้าวสำเร็จรูปมารับประทาน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .40 และไม่ดื่มน้ำอัดลมโดยเฉลี่ยคิดเป็น .72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .45

นำตัวบ่งชี้เดียว ในด้านอาหาร จำนวน 12 ตัว ไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้ดังนี้

ตารางที่ 15 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดียวด้านอาหาร

	Factor 1	Factor 2	Factor 3
B025	<u>.91733</u>	-.20433	-.09825
B024	<u>.89718</u>	-.12975	.00033
B023	<u>.55469</u>	.18332	-.08172
B026	<u>.55206</u>	.09465	.16954
B029	.36242	.08755	.16382
B019	-.03930	<u>.66806</u>	.11471
B022	.17597	<u>.64638</u>	-.15452
B020	.08615	<u>.63667</u>	.09354
B018	-.08404	<u>.61139</u>	-.12320
B021	-.07255	<u>.47090</u>	.35371
B027	.01038	-.16982	<u>.83806</u>
B028	.11780	.14589	<u>.68458</u>

จากตารางที่ 15 เมื่อนำเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ ของตัวบ่งชี้เดียวด้านอาหาร ไปพิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้องค์ประกอบในด้านนี้ จำนวน 3 องค์ประกอบ ซึ่งจะถือว่า องค์ประกอบทั้ง 3 นี้ เป็นตัวบ่งชี้รวม ในด้านอาหาร รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 16 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "ความสะอาดของอาหาร"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. ไม่รับประทานอาหารที่บูดเน่า ค้างคิน	.92
2. ไม่รับประทานอาหารที่มีแมลงวันตอม	.90
3. ไม่รับประทานอาหารดิบๆสุกๆ	.55
4. ไม่ซื้อกับข้าวสำเร็จรูปมารับประทาน	.55
ค่าไอเกน	2.92
% ความแปรปรวน	24.3

จากตารางที่ 16 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "ความสะอาดของอาหาร" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 4 ตัว ได้แก่ ไม่รับประทานอาหารที่บูดเน่า ค้างคิน ไม่รับประทานอาหารที่มีแมลงวันตอม ไม่รับประทานอาหารดิบๆสุกๆ ไม่ซื้อกับข้าวสำเร็จรูปมารับประทาน ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.92 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 24.3 ของความแปรปรวนทั้งหมด

ตารางที่ 17 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 "สุขนิสัยในการรับประทานอาหาร"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. รับประทานอาหารตรงเวลา	.67
2. รับประทานอาหารที่มีเครื่องหมาย อ.ย.(องค์การอาหารและยา)	.65
3. รับประทานอาหารครบ 5 หมู่ แป้ง เนื้อสัตว์ ไขมัน ผักผลไม้ เกลือแร่ และวิตามิน	.64
4. รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ	.61
5. รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	.47
ค่าไอเกน	1.87
% ความแปรปรวน	15.6

จากตารางที่ 17 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 "สุขนิสัยในการรับประทานอาหาร" ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้เดี่ยว จำนวน 5 ตัว ได้แก่ รับประทานอาหารตรงเวลา รับประทานอาหารที่มีเครื่องหมาย อ.ย.(องค์การอาหารและยา) รับประทานอาหารครบ 5 หมู่ แป้ง เนื้อสัตว์ ไขมัน ผักผลไม้ เกลือแร่ และวิตามิน รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย ตัวบ่งชี้ รวมนี้ มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.87 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 15.6 ของค่าความแปรปรวนทั้งหมด

ตารางที่ 18 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 3 "ความปลอดภัยในอาหาร"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. รับประทานอาหารที่ทำเสร็จใหม่	.84
2. รับประทานอาหารที่ไม่ฉีดยาฆ่าแมลง	.68
ค่าไอเกน	1.18
% ความแปรปรวน	9.8

จากตารางที่ 18 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 3 "ความปลอดภัยในอาหาร" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 2 ตัว ได้แก่ รับประทานอาหารที่ทำเสร็จใหม่ รับประทานอาหารที่ไม่ฉีดยาฆ่าแมลง ตัวบ่งชี้รวมนี้ มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.18 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 9.8 ของค่าความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น ได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านอาหาร จำนวน 3 ตัว คือ ความสะอาดของอาหาร สุขนิสัยในการรับประทานอาหาร และความปลอดภัยในอาหาร ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 ถึงตัวที่ 3 เป็น food1 food2 food3 ตามลำดับ เขียนเป็นนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{food1} = .92 Z_{B25} + .90 Z_{B24} + .55 Z_{B23} + .55 Z_{B26}$$

$$\text{food2} = .67 Z_{B19} + .65 Z_{B22} + .64 Z_{B20} + .61 Z_{B18} + .47 Z_{B21}$$

$$\text{food3} = .84 Z_{B27} + .68 Z_{B28}$$

2.2.3 ในด้านสุขภาพ ประกอบด้วยตัวแปร 10 ตัว ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 19 ค่าจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านสุขภาพ

ตัวแปร	จำนวน (N=400)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D
1. ดูแลร่างกายให้อบอุ่นอยู่เสมอ	391	97.8	.98	.15
2. เวลาไม่สบายหรือเจ็บป่วยไปหาหมอ หรือไปอนามัย	390	97.5	.98	.16
3. โรงพยาบาล คลินิก และอนามัยมีบริการ อย่างทั่วถึง	371	92.8	.93	.26
4. ฉีดวัคซีนป้องกันโรค	364	91.0	.91	.29
5. ออกกำลังกายทุกวัน	350	87.5	.88	.33
6. เข้ารับการตรวจเลือด	343	85.8	.86	.35
7. ไม่สู้อยามารับประทานเอง	327	81.8	.82	.39
8. เข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ อนามัย และวิธีป้องกันโรคเอดส์	325	81.3	.81	.39
9. ไปตรวจเช็คสุขภาพทุกปี	315	78.8	.79	.41
10. ทำบัตรประกันสุขภาพประจำปี	294	73.5	.74	.44

จากตารางที่ 19 ในด้านสุขภาพ โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่ มีความเห็นในเรื่อง การดูแลร่างกายให้อบอุ่นอยู่เสมอ คิดเป็น .98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .15 รองลงมา เวลาไม่สบาย หรือเจ็บป่วยไปหาหมอ หรืออนามัย โดยเฉลี่ยคิดเป็น .98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .16 โรงพยาบาล คลินิก และอนามัยมีบริการอย่างทั่วถึง โดยเฉลี่ยคิดเป็น .93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .26 ฉีดวัคซีนป้องกันโรค โดยเฉลี่ยคิดเป็น .91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .29 ออกกำลังกายทุกวัน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .33 เข้ารับการตรวจเลือด โดยเฉลี่ยคิดเป็น .86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .35 ไม่สู้อยามารับประทานเอง โดยเฉลี่ยคิดเป็น .82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .39 เข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย และวิธีป้องกันโรคติดต่อ โดยเฉลี่ยคิดเป็น .81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .39 ไปตรวจเช็คสุขภาพทุกปี โดยเฉลี่ยคิดเป็น .79

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .44 และ ทำบัตรประกันสุขภาพประจำปี โดยเฉลี่ยคิดเป็น .74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .44

นำตัวบ่งชี้เดียว ในด้านสุขภาพ จำนวน 10 ตัวไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้ดังนี้

ตารางที่ 20 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดียวในด้านสุขภาพ

	Factor 1	Factor 2
C035	<u>.64153</u>	-.03653
C037	<u>.60829</u>	-.39879
C036	<u>.60281</u>	-.25727
C038	<u>.58183</u>	-.43510
C034	<u>.53466</u>	.19018
C030	<u>.50943</u>	.25468
C031	.37565	<u>.67761</u>
C032	.28369	<u>.55308</u>
C039	.20966	-.24103
C033	.33049	.24784

จากตารางที่ 20 เมื่อนำเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดียวในด้านสุขภาพ ไปพิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้องค์ประกอบในด้านนี้จำนวน 2 องค์ประกอบ ซึ่งจะถือว่า องค์ประกอบทั้ง 2 นี้ เป็นตัวบ่งชี้รวมในด้านสุขภาพ รายละเอียดดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "การดูแลสุขภาพ"

ตัวบ่งชี้เดียว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. เข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและวิธีป้องกันโรคติดต่อ	.64
2. ทำบัตรประกันสุขภาพประจำปี	.61
3. เข้ารับการตรวจเลือด	.60
4. ไปตรวจเช็คสุขภาพทุกปี	.58
5. ฉีดวัคซีนป้องกันโรค	.53
6. ออกกำลังกายทุกวัน	.51
ค่าไอเกน	2.40
% ความแปรปรวน	24

จากตารางที่ 21 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "การดูแลสุขภาพ" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดียวจำนวน 6 ตัว ได้แก่ เข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและวิธีป้องกันโรคติดต่อ ทำบัตรประกันสุขภาพประจำปี เข้ารับการตรวจเลือด ไปตรวจเช็คสุขภาพทุกปี ฉีดวัคซีนป้องกันโรค ออกกำลังกายทุกวัน ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่า ไอเกน เท่ากับ 2.40 และค่าความแปรปรวน คิดเป็นร้อยละ 24 ของค่าความแปรปรวนทั้งหมด

ตารางที่ 22 ตัวบ่งชี้ตัวที่ 2 "การรักษาสุขภาพ"

ตัวบ่งชี้เดียว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. ดูแลร่างกายให้อบอุ่น	.68
2. เวลาไม่สบาย หรือเจ็บป่วยไปหาหมอ หรืออนามัย	.55
ค่าไอเกน	1.40
% ความแปรปรวน	14.0

จากตารางที่ 22 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 "การรักษาสุขภาพ" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดียวจำนวน 2 ตัว ได้แก่ ดูแลร่างกายให้อบอุ่น เวลาไม่สบาย หรือเจ็บป่วยไปหาหมอ หรืออนามัย ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.40 และค่าความแปรปรวน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ของค่าความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านสุขภาพ จำนวน 2 ตัว คือ การดูแลสุขภาพ และการรักษาสุขภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 ถึงตัวที่ 2 เป็น health1 และ health2 ตามลำดับ เขียนเป็นนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{health 1} = .64 Z_{c35} + .61 Z_{c37} + .60 Z_{c36} + .58 Z_{c38} + .53 Z_{c34} + .51 Z_{c30}$$

$$\text{health 2} = .68 Z_{c31} + .55 Z_{c32}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.4 ในด้าน เครื่องนุ่งห่ม ประกอบด้วยตัวแปร 7 ตัว ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 23 ค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านเครื่องนุ่งห่ม

ตัวแปร	จำนวน (N=400)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D
1. ใส่เสื้อผ้าสะอาด	397	99.3	.99	.09
2. สวมรองเท้าเวลาออกจากบ้าน	397	99.3	.99	.09
3. ใส่เสื้อผ้าที่ช่วยทำให้ร่างกายอบอุ่น	395	98.8	.99	.11
4. ใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับเวลา และสถานที่	383	95.8	.96	.20
5. ใส่เสื้อผ้าที่สวยงาม	345	86.3	.86	.35
6. ใส่เสื้อผ้าราคาถูก	287	71.8	.72	.45
7. ใส่เสื้อผ้ามียี่ห้อ	194	48.5	.49	.50

จากตารางที่ 23 ในด้านเครื่องนุ่งห่ม โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่มีความเห็นในเรื่อง การใส่เสื้อผ้าที่สะอาด คิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .09 รองลงมา สวมรองเท้าเวลาออกจากบ้าน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .09 ใส่เสื้อผ้าที่ช่วยทำให้ร่างกายอบอุ่น โดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .11 ใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับเวลาและสถานที่ โดยเฉลี่ยคิดเป็น .96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .20 ใส่เสื้อผ้าที่สวยงามโดยเฉลี่ยคิดเป็น .86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .35 ใส่เสื้อผ้าราคาถูก โดยเฉลี่ยคิดเป็น .72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .45 และใส่เสื้อผ้ามียี่ห้อโดยเฉลี่ยคิดเป็น .49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .50

นำตัวบ่งชี้เดียวในด้านเครื่องนุ่งห่ม จำนวน 7 ตัว ไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้ ดังนี้

ตารางที่ 24 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดี่ยวในด้านเครื่องนุ่งห่ม

	Factor 1	Factor 2
D041	.70405	.11257
D040	.67318	-.06803
D045	.48381	-.41167
D043	.07759	.07679
D044	-.06401	.74633
D042	.40188	.62266
D046	.17256	-.24753

จากตารางที่ 24 เมื่อนำเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดี่ยวในด้านเครื่องนุ่งห่ม ไปพิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้องค์ประกอบในด้านนี้จำนวน 2 องค์ประกอบ ซึ่งจะถือว่า องค์ประกอบทั้ง 2 นี้ เป็นตัวบ่งชี้รวมในด้านเครื่องนุ่งห่ม รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 25 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 “ การเลือกใส่เสื้อผ้าให้เหมาะสม”

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. ใส่เสื้อผ้าที่ช่วยทำให้ร่างกายอบอุ่น	.70
2. ใส่เสื้อผ้าสะอาด	.67
3. ใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับเวลา และสถานที่	.48
ค่าไอเกน	1.38
% ความแปรปรวน	19.8

จากตารางที่ 25 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 “ การเลือกใส่เสื้อผ้าให้เหมาะสม” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 3 ตัว ได้แก่ ใส่เสื้อผ้าที่ช่วยทำให้ร่างกายอบอุ่น ใส่เสื้อผ้าสะอาด ใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับเวลา และสถานที่ ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.38 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 19.8 ของความแปรปรวนทั้งหมด

ตารางที่ 26 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 " ความนิยมในการแต่งตัว"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. ใส่เสื้อผ้าที่สวยงาม	.74
2. ใส่เสื้อผ้ามียี่ห้อ	.62
ค่าไอเกน	1.20
%ความแปรปรวน	17.1

จากตารางที่ 26 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 " ความนิยมในการแต่งตัว" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 2 ตัว ได้แก่ ใส่เสื้อผ้าที่สวยงาม ใส่เสื้อผ้ามียี่ห้อ ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.20 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 17.1 ของความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านเครื่องนุ่งห่ม จำนวน 2 ตัว คือ การเลือกใส่เสื้อผ้าให้เหมาะสม และความนิยมในการแต่งตัว ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 ถึงตัวที่ 2 เป็น cloth1 และ cloth2 ตามลำดับ เขียนเป็นนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{cloth 1} = .70 Z_{D41} + .67Z_{D40} + .48 Z_{D45}$$

$$\text{cloth 2} = .75 Z_{D44} + .62Z_{D42}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.5 ในด้านการส่งเสริมรายได้ ประกอบด้วยตัวแปร 6 ตัว ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 27 ค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านการส่งเสริมรายได้

ตัวแปร	จำนวน (N=400)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D
1. ส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรให้ราคาดีขึ้น	399	99.8	1.00	.05
2. ส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นมีงานทำหลังฤดูการเก็บเกี่ยว	394	98.5	.99	.12
3. จัดให้มีอาชีพเสริมในหมู่บ้าน	392	98.0	.98	.14
4. กิจการค้าขายมีกำไรเพิ่มขึ้น	375	93.8	.94	.24
5. มีโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัด	370	92.5	.93	.26
6. ลูกส่งเงินมาให้ใช้ในแต่ละเดือน	189	47.3	.47	.50

จากตารางที่ 27 ในด้านการส่งเสริมรายได้ โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่มีความเห็นในเรื่องการส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรให้ราคาดีขึ้น 1.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รองลงมา ส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นมีงานทำหลังฤดูเก็บเกี่ยวโดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .12 จัดให้มีอาชีพเสริมในหมู่บ้านโดยเฉลี่ยคิดเป็น .98 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน .14 กิจการค้าขายมีกำไรเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยคิดเป็น .94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .24 มีโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัด โดยเฉลี่ยคิดเป็น .93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .26 ได้รับเงินจากลูกส่งมาให้ใช้ในแต่ละเดือน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .50

นำตัวบ่งชี้เดียวในด้านการส่งเสริมรายได้ จำนวน 6 ตัว ไปทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ได้ดังนี้

ตารางที่ 28 เมทริกซ์ น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดี่ยวด้านการส่งเสริมรายได้

	Factor 1	Factor 2
E048	.75169	.07303
E050	.65260	-.00344
E049	.63506	-.10219
E051	.46382	.02619
E052	.02758	-.73771
E047	.02701	.70499

จากตารางที่ 28 เมื่อนำเมทริกซ์ น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดี่ยว ในด้านการส่งเสริมรายได้ ไปพิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้องค์ประกอบในด้านนี้ จำนวน 2 องค์ประกอบ ซึ่งจะถือว่า องค์ประกอบทั้ง 2 นี้ เป็นตัวบ่งชี้รวมในด้านการส่งเสริมรายได้ รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 29 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 “ การส่งเสริมอาชีพ ”

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. จัดให้มีอาชีพเสริมในหมู่บ้าน	.75
2. ส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นมีงานทำหลังฤดูการเก็บเกี่ยว	.65
3. มีโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัด	.64
4. กิจการค้าขายมีกำไรเพิ่มขึ้น	.46
ค่าไอเกน	1.62
% ความแปรปรวน	26.9

จากตารางที่ 29 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 “ การส่งเสริมอาชีพ ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยว จำนวน 4 ตัว ได้แก่ จัดให้มีอาชีพเสริมในหมู่บ้าน ส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นมีงานทำหลังฤดูการเก็บเกี่ยว มีโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัด กิจการค้าขายมีกำไรเพิ่มขึ้น ตัวบ่งชี้รวมนี้ มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.62 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 26.9 ของความแปรปรวนทั้งหมด

ตารางที่ 30 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 " การมีรายได้"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. ถูกส่งเงินมาให้ใช้ในแต่ละเดือน	-73
2. ส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรให้ราคาดีขึ้น	.70
ค่าไอเกน	1.05
% ความแปรปรวน	17.6

จากตารางที่ 30 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 " การมีรายได้" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 2 ตัว ได้แก่ ถูกส่งเงินมาให้ใช้ในแต่ละเดือน ส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรให้ราคาดีขึ้น ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่า ไอเกน เท่ากับ 1.05 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 17.6 ของความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านการส่งเสริมรายได้ จำนวน 2 ตัว คือ การส่งเสริมอาชีพ และ การมีรายได้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 ถึงตัวที่ 2 เป็น income1 และ income2 ตามลำดับ เขียนเป็นนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อบรรณาค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{income 1} = .75 Z_{E48} + .65 Z_{E50} + .64 Z_{E49} + .46 Z_{E51}$$

$$\text{income 2} = -.73 Z_{E52} + .70 Z_{E47}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.6 ในด้านการศึกษา ประกอบด้วยตัวแปร 10 ตัว ปากกผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 31 ค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านการศึกษา

ตัวแปร	จำนวน (N=400)	ร้อยละ	X	S.D
1. มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	391	97.8	.98	.15
2. มีการเรียนหลักสูตรระยะสั้นทางด้านอาชีพ เช่น ช่างยนต์ ช่างเสริมสวย เป็นต้น	389	97.3	.97	.16
3. มีความรอบรู้ในข่าวสารบ้านเมือง	386	96.5	.97	.18
4. อ่าน ออก เขียน ได้	385	96.3	.96	.19
5. มีโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ในหมู่บ้าน	382	95.5	.96	.21
6. มีสถานศึกษาเปิดสอนระดับปริญญาตรีประจำ จังหวัด	380	95.0	.95	.22
7. ได้รับการฝึกอบรมอาชีพ	375	93.8	.94	.24
8. ได้รับการฝึกอบรม เรื่อง "ยาเสพติด" ในหมู่บ้าน	364	91.0	.91	.29
9. จบการศึกษาชั้นต่ำในระดับ ม. 6	304	76.0	.76	.43
10. จบการศึกษาชั้นต่ำในระดับ ม. 3	210	52.5	.53	.50

จากตารางที่ 31 ในด้านการศึกษา โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่มีความเห็นในเรื่อง การมีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน คิดเป็น .98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .15 รองลงมา มีการเรียนหลักสูตรระยะสั้นทางด้านอาชีพ ช่างยนต์ ช่างเสริมสวย เป็นต้น โดยเฉลี่ยคิดเป็น .97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .16 มีความรอบรู้ในข่าวสารบ้านเมือง โดยเฉลี่ยคิดเป็น .97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .18 อ่าน ออก เขียน ได้ โดยเฉลี่ยคิดเป็น .96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .19 มีโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ในหมู่บ้าน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .21 มีสถานศึกษาเปิดสอนในระดับปริญญาตรีประจำจังหวัด โดยเฉลี่ยคิดเป็น .95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .22 ได้รับการฝึกอบรมอาชีพ โดยเฉลี่ยคิดเป็น .94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .24 ได้รับการฝึกอบรมเรื่อง

“ยาเสพติด”ในหมู่บ้าน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .29 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใน ระดับ ม.6 โดยเฉลี่ยคิดเป็น .76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .43 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในระดับ ม.3 โดยเฉลี่ยคิดเป็น .53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .50

นำตัวบ่งชี้เดียว ในด้านการศึกษ จำนวน 10 ไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้ดังนี้

ตารางที่ 32 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดียวในด้านการศึกษา

	Factor 1	Factor 2
F060	<u>.77396</u>	.05450
F061	<u>.76945</u>	-.02371
F062	<u>.75477</u>	-.11624
F059	<u>.64457</u>	.07547
F056	.11086	<u>.80729</u>
F057	.04518	<u>.72326</u>
F055	-.20311	<u>.62412</u>
F054	.15764	<u>.45191</u>
F058	.11245	.16569
F053	-.03304	.12958

จากตารางที่ 32 เมื่อนำเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดียว ในด้านการศึกษา ไป พิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้องค์ประกอบในด้านนี้ จำนวน 2 องค์ประกอบ ซึ่งจะถือว่า องค์ประกอบทั้ง 2 นี้ เป็นตัวบ่งชี้รวมในด้านการศึกษา รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 33 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 “บริการด้านการศึกษา”

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. มีการเรียนหลักสูตรระยะสั้นทางด้านอาชีพ เช่น ช่างยนต์ ช่างเสริมสวย	.77
2. มีสถานศึกษาเปิดสอนระดับปริญญาตรี	.77
3. มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	.75
4. มีโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่	.64
ค่าไอเคน	2.50
% ความแปรปรวน	25.0

จากตารางที่ 33 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 “บริการด้านการศึกษา” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 4 ตัว ได้แก่ มีการเรียนหลักสูตรระยะสั้นทางด้านอาชีพ เช่น ช่างยนต์ ช่างเสริมสวย มีสถานศึกษาเปิดสอนระดับปริญญาตรี มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน มีโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่า ไอเคน เท่ากับ 2.50 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 25 ของความแปรปรวนทั้งหมด

ตารางที่ 34 ตัวบ่งชี้ตัวที่ 2 “คุณลักษณะผู้มีความรู้”

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. ได้รับการอบรมอาชีพ	.81
2. ได้รับการอบรมความรู้ เรื่อง “ยาเสพติด” ในหมู่บ้าน	.72
3. อ่าน ออก เขียนได้	.62
4. มีความรอบรู้ในข่าวสาร บ้านเมือง	.45
ค่าไอเคน	1.63
% ความแปรปรวน	16.3

จากตารางที่ 34 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 “คุณลักษณะผู้มีความรู้” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 4 ตัว ได้แก่ ได้รับการอบรมอาชีพ ได้รับการอบรมความรู้ เรื่อง “ยาเสพติด” ในหมู่บ้าน อ่าน ออก เขียนได้ มีความรอบรู้ในข่าวสาร บ้านเมือง ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่าไอเคนเท่ากับ 1.63 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 16.3 ของความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านการศึกษา จำนวน 2 ตัว คือ บริการด้าน การศึกษา และ คุณลักษณะผู้มีความรู้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 ถึงตัว ที่ 2 เป็น education1 และ education2 ตามลำดับ เขียนเป็นนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อ คำนวณหาค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{education 1} = .77 Z_{F60} + .77 Z_{F61} + .75 Z_{F62} + .64 Z_{F59}$$

$$\text{education 2} = .81 Z_{F56} + .72 Z_{F57} + .62 Z_{F55} + .45 Z_{F54}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.7 ในด้านครอบครัว ประกอบด้วยตัวแปร 7 ตัว ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 35 ค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านครอบครัว

ตัวแปร	จำนวน (N=400)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D
1. ครอบครัวไม่หย่าร้าง	396	99.0	.99	.10
2. ลูกๆมีความรักใคร่สามัคคีกัน	394	98.5	.99	.12
3. สมาชิกในครอบครัว พ่อแม่ ลูก อยู่ด้วยกัน พร้อมหน้ากัน	393	98.3	.98	.13
4. ครอบครัวไม่มีปัญหา ไม่ทะเลาะเบาะแว้ง	390	97.5	.98	.16
5. หัวหน้าครอบครัวดีไม่ดื่มเหล้า ไม่เล่นการ พนัน	389	97.3	.97	.16
6. ลูกๆมีงานทำ	384	96.0	.96	.20
7. ครอบครัวไม่เป็นหนี้เป็นสิน	375	93.8	.94	.24

จากตารางที่ 35 ในด้านครอบครัว โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่ มีความเห็นในเรื่อง การมีครอบครัวไม่หย่าร้าง คิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .10 รองลงมา ลูกๆมีความรักใคร่สามัคคีกันโดยเฉลี่ย คิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .12 สมาชิกในครอบครัวพ่อ -แม่ ลูกอยู่ด้วยกันพร้อมหน้า โดยเฉลี่ยคิดเป็น .98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .13 ครอบครัวไม่มีปัญหา ไม่ทะเลาะเบาะแว้ง โดยเฉลี่ยคิดเป็น .98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .16 หัวหน้าครอบครัวดี ไม่ดื่มเหล้า ไม่เล่นการพนัน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .16 ลูกๆมีงานทำโดยเฉลี่ยคิดเป็น .96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .20 และครอบครัวไม่เป็นหนี้เป็นสิน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .24

นำตัวบ่งชี้เดียวในด้านครอบครัว จำนวน 7 ตัว ไปวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงสำรวจได้ดังนี้

ตารางที่ 36 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดี่ยวในด้านครอบครัว

	Factor 1	Factor 2
G063	.80693	.02507
G065	.76800	.26520
G064	.75964	.06222
G068	.28772	-.07285
G066	-.32950	.76884
G069	.22529	.71857
G067	.26386	.52508

จากตารางที่ 36 เมื่อนำเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดี่ยว ในด้านครอบครัว ไป พิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้องค์ประกอบในด้านนี้ จำนวน 2 องค์ประกอบ ซึ่งจะถือว่า องค์ประกอบทั้ง 2 นี้ เป็นตัวบ่งชี้รวมในด้านครอบครัว รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 37 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 " ลักษณะครอบครัวที่อบอุ่น"

	ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. หัวหน้าครอบครัวดี ไม่ดื่มเหล้า ไม่เล่นการพนัน		.81
2. ครอบครัวไม่มีปัญหา ไม่ทะเลาะเบาะแว้ง		.77
3. ครอบครัวไม่หย่าร้าง		.76
ค่าไอเกน		2.52
% ความแปรปรวน		36.0

จากตารางที่ 37 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 " ลักษณะครอบครัวที่อบอุ่น" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยว จำนวน 3 ตัว ได้แก่ หัวหน้าครอบครัวดี ไม่ดื่มเหล้า ไม่เล่นการพนัน ครอบครัวไม่มีปัญหา ไม่ทะเลาะเบาะแว้ง ครอบครัวไม่หย่าร้าง ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 2.52 และค่าความแปรปรวน คิดเป็นร้อยละ 36.0 ของความแปรปรวนทั้งหมด

ตารางที่ 38 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 " เศรษฐกิจในครอบครัว"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. สมาชิกในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก อยู่ด้วยกัน พร้อมหน้ากัน	.77
2. ครอบครัวไม่เป็นหนี้เป็นสิน	.72
3. ลูกๆมีงานทำ	.53
ค่าไอเกน	1.17
% ความแปรปรวน	16.7

จากตารางที่ 38 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 " เศรษฐกิจในครอบครัว" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยว จำนวน 3 ตัว ได้แก่ สมาชิกในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก อยู่ด้วยกัน พร้อมหน้ากัน ครอบครัวไม่เป็นหนี้เป็นสิน ลูกๆมีงานทำ ตัวบ่งชี้รวมนี้ มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.17 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 16.7 ของความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านครอบครัว จำนวน 2 ตัว คือ ลักษณะครอบครัวที่อบอุ่น และ เศรษฐกิจในครอบครัว ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 ถึง ตัวที่ 2 เป็น family1 และ family2 ตามลำดับ เขียนเป็นนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อคำนวณหา ค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{family 1} = .81 Z_{063} + .77 Z_{065} + .76 Z_{064}$$

$$\text{family 2} = .77 Z_{066} + .72 Z_{069}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.8 ในด้านการคุมกำเนิด ประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัว ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 39 ค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านการคุมกำเนิด

ตัวแปร	จำนวน (N=400)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D
1. มีการวางแผนครอบครัว	372	93.0	.93	.26
2. มีการทำหมัน	321	80.3	.80	.40
3. มีลูก 2 คน	318	79.5	.80	.40
4. มีการกินยาคุมกำเนิด หรือฉีดยาคุมกำเนิด	238	59.5	.60	.49

จากตารางที่ 39 จะเห็นว่า ในด้านการคุมกำเนิด โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่มีความเห็นในเรื่อง การวางแผนครอบครัวคิดเป็น .93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .26 รองลงมา การทำหมันโดยเฉลี่ยคิดเป็น .80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .40 การมีลูก 2 คนโดยเฉลี่ยคิดเป็น .80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .40 และ การกินยาคุมกำเนิด หรือฉีดยาคุมกำเนิด โดยเฉลี่ยคิดเป็น .60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49

นำตัวบ่งชี้เดียว ในด้านการคุมกำเนิด จำนวน 4 ตัว ไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้ ดังนี้

ตารางที่ 40 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดียวในด้านการคุมกำเนิด

	Factor 1
H070	.75052
H071	.68706
H072	.68200
H073	.57503

จากตารางที่ 40 เมื่อนำเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดียว ในด้านครอบครัว ไป พิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้องค์ประกอบในด้านนี้ จำนวน 2 องค์ประกอบ ซึ่งจะถือว่า องค์ประกอบนี้ เป็นตัวบ่งชี้รวมในด้านการคุมกำเนิด รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 41 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 " การคุมกำเนิด"

ตัวบ่งชี้เดียว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. มีลูก 2 คน	.75
2. มีการวางแผนครอบครัว	.69
3. มีการทำหมัน	.68
4. กินยาคุมกำเนิด หรือฉีดยาคุมกำเนิด	.56
ค่าไอเกน	1.83
% ความแปรปรวน	45.8

จากตารางที่ 41 ตัวบ่งชี้ตัวที่ 1 "การคุมกำเนิด" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดียวจำนวน 4 ตัว ได้แก่ มีลูก 2 คน มีการวางแผนครอบครัว มีการทำหมัน กินยาคุมกำเนิด หรือฉีดยาคุมกำเนิด ตัวบ่งชี้รวมนี้ มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.83 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 45.8 ของความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านการคุมกำเนิด จำนวน 1 ตัว คือการคุมกำเนิด ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 เป็น birth1 เขียนเป็นนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{birth 1} = .75 Z_{H70} + .67Z_{H71} + .68 Z_{H72} + .58Z_{H73}$$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.9 ในด้านการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัวปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 42 ค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านการพัฒนาท้องถิ่น

ตัวแปร	จำนวน (N=400)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D
1. ช่วยเหลือกันเมื่อ มีการพัฒนาในหมู่บ้าน เช่น ทำถนน หรือมีงานประเพณีประจำหมู่บ้าน ช่วยกันรักษาความสะอาดในหมู่บ้าน	399	99.8	1.00	.05
2. ช่วยกันรักษาความสะอาดในหมู่บ้าน	393	98.3	.98	.13
3. มีการจัดตั้งกลุ่มฝึกอาชีพในหมู่บ้าน	331	82.8	.83	.38

จากตารางที่ 42 ในด้านการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉลี่ยส่วนใหญ่ มีความเห็นในเรื่อง การช่วยเหลือกันเมื่อมีการพัฒนาในหมู่บ้าน เช่น ทำถนน หรือมีงานประเพณีประจำหมู่บ้าน คิดเป็น 1.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .05 รองลงมา เป็นการช่วยกันรักษาความสะอาดในหมู่บ้าน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .13 และการจัดตั้งกลุ่มฝึกอาชีพในหมู่บ้านโดยเฉลี่ยคิดเป็น .83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .38

นำตัวบ่งชี้เดียว ในด้านการพัฒนาท้องถิ่น จำนวน 3 ตัว ไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้ดังนี้

ตารางที่ 43 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดียวในด้านการพัฒนาท้องถิ่น

	Factor 1
I074	.84705
I076	.63954
I075	-.05790

จากตารางที่ 43 เมื่อนำเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดี่ยว ในด้านการพัฒนาท้องถิ่นไป พิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้องค์ประกอบในด้านนี้ จำนวน 1 องค์ประกอบ ซึ่งจะถือว่า องค์ประกอบนี้ เป็นตัวบ่งชี้รวมในด้านการพัฒนาท้องถิ่น รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 44 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. ช่วยกันรักษาความสะอาดในหมู่บ้าน	.85
2. มีการจัดตั้งกลุ่มฝึกอาชีพในหมู่บ้าน	.64
ค่าไอเกน	1.18
% ความแปรปรวน	39.2

จากตารางที่ 44 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยว จำนวน 2 ตัว ได้แก่ ช่วยกันรักษาความสะอาดในหมู่บ้าน มีการจัดตั้งกลุ่มฝึกอาชีพในหมู่บ้าน ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่า ไอเกน เท่ากับ 1.18 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 39.2 ของความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านการพัฒนาท้องถิ่น จำนวน 1 ตัว คือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 environment1 เขียนเป็นนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{environment 1} = .85 Z_{174} + .64 Z_{176}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.10 ในด้านกาพัฒนาจิตใจ ประกอบด้วยตัวแปร 12 ตัว ปากฎผลการวิเคราะห์ดัง
นี้

ตารางที่ 45 ค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านการพัฒนาจิตใจ

ตัวแปร	จำนวน (N=400)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D
1. มีความขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด	399	99.8	1.00	.05
2. มีความรับผิดชอบในงาน	399	99.8	1.00	.05
3. พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	398	99.5	1.00	.07
4. มีความสุภาพ อ่อนโยน	397	99.3	.99	.09
5. ความเมตตา กรุณา	395	98.8	.99	.11
6. ไม่ใช้จ่ายเงินทองเกินฐานะ	392	98.0	.98	.14
7. ไปทำบุญที่วัด	391	97.8	.98	.15
8. ไม่เสพยาเสพติด	389	97.3	.97	.16
9. ไม่เล่นไพ่	380	95.0	.95	.22
10. ไม่ดื่มเหล้า	370	92.5	.93	.26
11. ไม่สูบบุหรี่	366	91.5	.92	.28
12. ไม่เล่นหวย	331	82.8	.83	.38

จากตารางที่ 45 ในด้านการพัฒนาจิตใจ โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่ มีความเห็นในเรื่อง ความรับผิดชอบในงาน คิดเป็น 1.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .05 รองลงมา มีความขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด โดยเฉลี่ยคิดเป็น 1.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .05 พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่โดยเฉลี่ยคิดเป็น 1.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .07 มีความสุภาพ อ่อนโยน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .09 มีความเมตตา กรุณา โดยเฉลี่ย คิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน .11 ไปทำบุญที่วัด โดยเฉลี่ยคิดเป็น .98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .15 ไม่เสพ ยาเสพติด โดยเฉลี่ยคิดเป็น .97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .15 ไม่เล่นไพ่โดยเฉลี่ยคิดเป็น .95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .22 ไม่ดื่มเหล้า โดยเฉลี่ยคิดเป็น .93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .26 ไม่ สูบบุหรี่ โดยเฉลี่ยคิดเป็น .92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .28 และไม่เล่นหวยโดยเฉลี่ยคิดเป็น .83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .38

นำตัวบ่งชี้เดียวในด้านการพัฒนาจิตใจ จำนวน 12 ตัวไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ
ได้ดังนี้

ตารางที่ 46 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดียวในด้านการพัฒนาจิตใจ

	Factor 1	Factor 2	Factor 3
J085	<u>.80923</u>	-.08264	.00882
J087	<u>.74367</u>	-.18330	-.05112
J086	<u>.74274</u>	-.16666	.22417
J084	<u>.69467</u>	.15022	-.21758
J088	<u>.49110</u>	-.10669	.22185
J083	.09904	<u>.83975</u>	.01349
J079	.09656	<u>.62152</u>	.33990
J078	.13968	<u>.53628</u>	-.23269
J077	.01456	.15732	<u>.64968</u>
J080	.09298	.00865	<u>.59272</u>
J081	.30200	.16669	<u>-.48517</u>
J082	.03416	.10197	-.38429

จากตารางที่ 46 เมื่อนำเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดียว ในด้านการพัฒนา
จิตใจไป พิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้องค์ประกอบในด้านนี้ จำนวน 3 องค์ประกอบ ซึ่งจะถือ
ว่า องค์ประกอบทั้ง 3 นี้ เป็นตัวบ่งชี้รวมในด้านการพัฒนาจิตใจ รายละเอียด ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 “ การละเว้นจากอบายมุข”

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. ไม่ดื่มเหล้า	.81
2. ไม่สูบบุหรี่	.78
3. ไม่เล่นไพ่	.76
4. ไม่เสพยาเสพติด	.63
5. ไม่เล่นหวย	.52
ค่าไอเกน	2.62
% ความแปรปรวน	21.9

จากตารางที่ 47 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 “ การละเว้นจากอบายมุข” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 5 ตัว ได้แก่ ไม่ดื่มเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ไม่เล่นไพ่ ไม่เสพยาเสพติด ไม่เล่นหวย ตัวบ่งชี้รวมนี้ มีค่าไอเกน เท่ากับ 2.62 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 21.9 ของความแปรปรวนทั้งหมด

ตารางที่ 48 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 “คุณธรรมประจำใจ”

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	.85
2. มีความสุภาพอ่อนโยน	.66
3. มีความเมตตากรุณา	.53
ค่าไอเกน	1.54
% ความแปรปรวน	12.9

จากตารางที่ 48 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 2 “ คุณธรรมประจำใจ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 3 ตัว ได้แก่ พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ มีความสุภาพอ่อนโยน มีความเมตตากรุณา ตัวบ่งชี้รวมนี้ มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.54 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 12.9 ของความแปรปรวนทั้งหมด

ตารางที่ 49 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 3 “ การขัดเกลาจิตใจ”

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. ไปทำบุญที่วัด	.65
2. มีความขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด	.59
3. ไม่ใช่จ่ายเงินทองเกินฐานะ	-.49
ค่าไอเกน	1.48
% ความแปรปรวน	12.3

จากตารางที่ 49 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 3 “ การขัดเกลาจิตใจ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 3 ตัว ได้แก่ ไปทำบุญที่วัด มีความขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด ไม่ใช่จ่ายเงินทองเกินฐานะ ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.48 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 12.3 ของความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านการพัฒนาจิตใจ จำนวน 3 ตัว คือ การละเว้นจากอบายมุข คุณธรรมประจำใจ และการขัดเกลาจิตใจ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 ถึงตัวที่ 3 เป็น spiritual 1 spiritual 2 และ spiritual 3 ตามลำดับ เขียนเป็นนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{spiritual 1} = .81 Z_{J65} + .78 Z_{J66} + .75 Z_{J67} + .63 Z_{J64} + .52 Z_{J66}$$

$$\text{spiritual 2} = .85 Z_{J63} + .66 Z_{J76} + .53 Z_{J76}$$

$$\text{spiritual 3} = .65 Z_{J77} + .59 Z_{J80} - .49 Z_{J81}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.11 ในด้านสภาพสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัว ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 50 ค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านสภาพสิ่งแวดล้อม

ตัวแปร	จำนวน(N =400)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D
1. น้ำไม่เน่า	397	99.3	.99	.09
2. ไม่มีกลิ่นเน่าเหม็น	396	99.0	.99	.10
3. ไม่มีฝุ่นละอองในอากาศ	395	98.8	.99	.11
4. รถไม่ติด	394	98.5	.99	.12
5. ไม่มีภารกิจ ปล้น ฆ่า ชิงทรัพย์	389	97.3	.97	.16

จากตารางที่ 50 ในด้านสภาพ สิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยแล้ว ส่วนใหญ่มีความเห็นในเรื่อง น้ำไม่เน่า คิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .09 รองลงมา ไม่มีกลิ่นเน่าเหม็น โดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .09 ไม่มีฝุ่นละอองในอากาศ โดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .11 รถไม่ติด โดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .12 และไม่มีภารกิจ ปล้น ฆ่า ชิงทรัพย์ โดยเฉลี่ย คิดเป็น .97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .16

นำตัวบ่งชี้เดียวในด้านสภาพสิ่งแวดล้อม จำนวน 5 ตัว ไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ดังนี้

ตารางที่ 51 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบตัวบ่งชี้เดียวในด้านสภาพสิ่งแวดล้อม

Factor 1	
K090	.89481
K089	.83475
K092	.74957
K093	.54464
K091	-.09764

จากตารางที่ 51 เมื่อนำเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดี่ยว ในด้านสภาพแวดล้อมไป พิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้องค์ประกอบในด้านนี้ จำนวน 1 องค์ประกอบ ซึ่งจะถือว่า องค์ประกอบนี้ เป็นตัวบ่งชี้รวมในด้านสภาพสิ่งแวดล้อม รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 52 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 “สภาพแวดล้อมที่น่าอยู่”

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. น้ำไม่เน่า	.89
2. รถไม่ติด	.83
3. ไม่มีกลิ่นเน่าเหม็น	.75
4. ไม่มีการจี้ ปล้น ข่า ชิงทรัพย์	.54
ค่าไอเคน	2.35
% ความแปรปรวน	47.3

จากตารางที่ 52 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 “สภาพแวดล้อมที่น่าอยู่” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยว จำนวน 4 ตัว ได้แก่ น้ำไม่เน่า รถไม่ติด ไม่มีกลิ่นเน่าเหม็น ไม่มีการจี้ ปล้น ข่า ชิงทรัพย์ ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่า ไอเคน เท่ากับ 2.35 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 47.3 ของความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านสภาพสิ่งแวดล้อม จำนวน 1 ตัว คือ สภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 เป็น environment 1 เขียนเป็นนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อกำหนดค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{environment 1} = .89 Z_{K90} + .83 Z_{K88} + .75 Z_{K92} + .54 Z_{K93}$$

2.2.12 ในด้านสาธารณูปโภค ประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัวปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 53 ค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านสาธารณูปโภค

ตัวแปร	จำนวน (N=400)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D
1. มีโทรศัพท์ในหมู่บ้าน	397	99.3	.99	.09
2. มีคลองส่งน้ำชลประทาน	396	99.0	.99	.10
3. มีไฟฟ้า	395	98.5	.99	.11
4. มีถนนลาดยาง	394	98.5	.99	.12
5. มีบริการไปรษณีย์ อย่างสะดวกและรวดเร็ว	389	97.3	.97	.16

จากตารางที่ 53 ในด้านสาธารณูปโภค โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่มีความเห็นในเรื่อง การมีโทรศัพท์ในหมู่บ้าน คิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .09 รองลงมา มีคลองส่งน้ำชลประทาน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .11 มีถนนลาดยาง โดยเฉลี่ยคิดเป็น .99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .12 และมีบริการไปรษณีย์อย่างสะดวก และรวดเร็ว .97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .16

นำตัวบ่งชี้เดียวในด้านสาธารณูปโภค จำนวน 5 ตัวไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้ ดังนี้

ตารางที่ 54 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบตัวบ่งชี้เดียวในด้านสาธารณูปโภค

	Factor 1
L094	.72779
L095	.59619
L097	.52612
L098	.51933

จากตารางที่ 54 เมื่อนำเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดี่ยว ในด้าน
สาธารณูปโภคไป พิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้องค์ประกอบในด้านนี้ จำนวน 1 องค์ประกอบ
ซึ่งจะถือว่า องค์ประกอบนี้ เป็นตัวบ่งชี้รวมในด้านสาธารณูปโภค รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 55 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "บริการสาธารณูปโภค"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. มีถนนลาดยาง	.73
2. มีโทรศัพท์ในหมู่บ้าน	.60
3. มีคลองส่งน้ำชลประทาน	.53
4. มีบริการทางไปรษณีย์อย่างสะดวก และรวดเร็ว	.52
ค่าไอเกน	1.49
% ความแปรปรวน	29.8

จากตารางที่ 55 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "บริการสาธารณูปโภค" ประกอบด้วย
ตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 4 ตัว ได้แก่ มีถนนลาดยาง มีโทรศัพท์ในหมู่บ้าน มีคลองส่งน้ำชลประทาน
มีบริการทางไปรษณีย์อย่างสะดวก และรวดเร็ว ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.49 และค่า
ความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 29.8 ของความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านสาธารณูปโภค จำนวน 1 ตัว คือ บริการ
สาธารณูปโภค ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 เป็น public 1 เขียนเป็น
นิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อบรรณาค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{public 1} = .73 Z_{L94} + .60 Z_{L95} + .53 Z_{L97} + .52 Z_{L98}$$

2.2.13 ในด้าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัว ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 56 ค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี

ตัวแปร	จำนวน (N=400)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D
1. ช่วยเหลือชาวบ้านเวลามีเรื่องเดือดร้อน	399	99.8	1.00	.05
2. เป็นปากเป็นเสียงแทนชาวบ้าน	392	98.0	.98	.14
3. ช่วยเหลือเวลาว่างงานเทศกาลประจําหมู่บ้าน	368	92.0	.92	.27

จากตารางที่ 56 ในด้านมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่มีความเห็นในเรื่อง การช่วยเหลือเวลาเมื่อมีเรื่องเดือดร้อน คิดเป็น 1.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รองลงมา เป็นปากเป็นเสียงแทนชาวบ้าน โดยเฉลี่ย คิดเป็น .96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .14 และช่วยเหลือเวลาว่างงานเทศกาลประจําหมู่บ้าน โดยเฉลี่ยคิดเป็น .92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .27

นำตัวบ่งชี้เดียวในด้านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี จำนวน 3 ตัว ไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ได้ดังนี้

ตารางที่ 57 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบตัวบ่งชี้เดียว ในด้านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี

	Factor 1
M100	.88566
M101	.58189
M099	-.11653

จากตารางที่ 57 เมื่อนำเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดียว ในด้าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดีไป พิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้องค์ประกอบในด้านนี้ จำนวน 1 องค์ประกอบ ซึ่งจะถือว่า องค์ประกอบนี้ เป็นตัวบ่งชี้รวมในด้านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 58 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "ลักษณะส.ส.ที่ดี"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. ช่วยเหลือชาวบ้านเวลามีเรื่องเดือดร้อน	.89
2. ช่วยเหลือเวลาปฏิบัติงานเทศกาลประจําหมู่บ้าน	.58
ค่าไอเคน	1.23
% ความแปรปรวน	40.9

จากตารางที่ 58 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "ลักษณะส.ส.ที่ดี" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 2 ตัว ได้แก่ ช่วยเหลือชาวบ้านเวลามีเรื่องเดือดร้อน ช่วยเหลือเวลาปฏิบัติงานเทศกาลประจําหมู่บ้าน ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่าไอเคนเท่ากับ 1.23 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 40.9 ของความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี จำนวน 1 ตัว คือ ลักษณะส.ส.ที่ดี ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 เป็น quality of member of parliament 1 เขียนเป็นนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{quality of member of parliament 1} = .89Z_{M100} + .58Z_{M101}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.14 ในด้านความสะดวกสบายส่วนบุคคล ประกอบด้วยด้วยตัวแปร 2 ตัว ปรากฏผล การวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 59 ค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านความ สะดวกสบายส่วนบุคคล

ตัวแปร	จำนวน (N=400)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D
1. การมีรถยนต์ส่วนตัว	291	72.8	.73	.45
2. การมีโทรศัพท์มือถือส่วนตัว	162	40.5	.41	.49

จากตารางที่ 59 ในด้านความสะดวกสบายส่วนบุคคล โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่ มีความ เห็นในเรื่องการมีรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็น .73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .45 และการมีโทรศัพท์มือถือ ี้อส่วนตัวโดยเฉลี่ยคิดเป็น .41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .41

นำตัวบ่งชี้เดียวในด้านความสะดวกสบายส่วนบุคคล จำนวน 2 ตัว ไปวิเคราะห์องค์ ประกอบเชิงสำรวจได้ดังนี้

ตารางที่ 60 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบตัวบ่งชี้เดียวด้านความสะดวกสบายส่วนบุคคล

	Factor 1
N103	.85416
N102	.85416

จากตารางที่ 60 เมื่อนำเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เดียว ในด้าน สะดวก สบายส่วนบุคคลไป พิจารณากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้องค์ประกอบในด้านนี้ จำนวน 1 องค์ ประกอบ ซึ่งจะถือว่า องค์ประกอบนี้ เป็นตัวบ่งชี้รวมในด้านความสะดวกสบายส่วนบุคคล ราย ละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 61 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "ความสะดวกสบายส่วนบุคคล"

ตัวบ่งชี้เดี่ยว	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. การมีรถยนต์ส่วนตัว	.85
2. การมีโทรศัพท์ส่วนตัว	.85
ค่าไอเกน	1.46
% ความแปรปรวน	73.0

จากตารางที่ 61 ตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 "ความสะดวกสบายส่วนบุคคล" ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 2 ตัว ได้แก่ การมีรถยนต์ส่วนตัว การมีโทรศัพท์มือถือส่วนตัว ตัวบ่งชี้รวมนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.46 และค่าความแปรปรวนคิดเป็นร้อยละ 73.0 ของความแปรปรวนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะได้ตัวบ่งชี้รวม ในด้านความสะดวกสบายส่วนบุคคล จำนวน 1 ตัว คือ ความสะดวกสบายส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้รวมตัวที่ 1 เป็น personal convenient 1 นิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าตัวบ่งชี้รวมได้ดังนี้

$$\text{personal convenient 1} = .85Z_{N103} + .85Z_{N102}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย